

אבי כץ: ארבעה שירים

חירחורי הטובעים

האֵלים יצאו לשוטט בארץ,
מִן עד ים ריתחת המים.
הרעד חלף באדמה
כבבשרו של הכלב החרפי,
לגנים, לגנים הגדולים!
בחלילי הרוח,
במקהלות הפכה ההולל
אך לפי לחירחורי הטובעים הקטנים,
במה ייחשבו עוד.

דוח יומי

צבענו היום את החדר הקטן
בכתום, ובלילה אותתנו באורות
קטנים. ניסיתי גם להכין
ארוחה צמחית (דובדבנים על מגש)
אבל הראדיו הרעיש כמה כתמי פסנתר
וסופות-רעמים בודדות. קיבלנו היום
חשבון-חשמל, קיבלנו "אורים להורים"
(ילדינו האפילים מתבגרים בלעדינו בגן הציבורי).
אשכב על מיטתי.
בעד לחרפים יסתננו
אורות גבוהים, מתנתקים

נערים

חזיונים הנתלים בשערה. נערים
 בפלומה נסיונית, פצעי המלים
 הפוגרות, מצלולים מרוסקים
 לקול העונות המתחלף, סוסים
 מערבוניים שועטים,
 הסוואות מזיעות בגנים ציבוריים,
 אך אין לטעות בסימנים:
 ה"יגואר" האדומה, טעם הג'ינס,
 הצוהב בסדינים.

לאחר הקציר

ברחובות לאחר הקציר
 שמיים נקיים בוהקים מכסים
 בין אלומות האש ירקדון יחפים
 ריקים
 בהרי-המנוחות אבנים כמכיתות הזכוכית
 הצחות, עד שייקרא השכוי
 יתפורזו נפרדים פגומים פלכנה
 לאגור גרעינים לעת הזריעה הקשה.